

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

Члан 1.

У Закону о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС”, бр. 31/11, 99/11 – др. закон и 109/13 – УС), у члану 4. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Извршитељ спроводи извршење на основу решења о извршењу које доноси основни суд са подручја вишег суда, односно привредни суд за које је извршитељ именован.

Извршитељ предузима радње спровођења извршења и изван подручја за које је именован, лично или преко извршитеља са другог подручја.”

Члан 2.

У члану 184. став 1. мења се и гласи:

„Извршни поверилац је дужан да у предлогу за извршење, поред података из члана 35. овог закона, назначи број текућег рачуна, матични број и порески идентификациони број извршног дужника, као и број свог текућег рачуна, врсту камате, висину камате и начин обрачуна за период за који се камата обрачунава. Ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначена Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, извршни поверилац је дужан да, поред рачуна извршења буџета назначи и директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање. Ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначен индиректни корисник буџетских средстава, рачун извршења буџета не може бити назначен као рачун са кога ће се извршавати потраживање, него мора бити назначен рачун преко кога послује индиректни корисник буџетских средстава.”

Члан 3.

У члану 312. став 3. реч: „основног” замењује се речју: „вишег”.

Члан 4.

Извршитељи који су именовани до дана ступања на снагу овог закона, настављају да обављају делатност за подручје вишег суда на којем се налази седиште основног суда за чије подручје су именовани.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама Закона о извршењу и обезбеђењу садржан је у одредби члана 97. тачка 2. Устава Републике Србије, у којој је, између осталог, прописано да Република Србија уређује и обезбеђује остваривање и заштиту слобода и права грађана и поступак пред судовима и другим државним органима.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Нови Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава донет је у новембру 2013. године, а почео је да се примењује од 1. јануара 2014. године. Овим законом је основано 66 основних судова, уместо 34 основна суда која су основана по раније важећем Закону о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава. Имајући у виду, да се према Закону о извршењу и обезбеђењу извршитељи именују према подручју основног и привредног суда, што је одговарало мрежи основних судова предвиђеној у раније важећем Закону о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, неопходно је ускладити Закон о извршењу и обезбеђењу са новим Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава. Законом се предвиђа да се извршитељи именују за подручје вишег суда, уместо за подручје основног суда, из разлога што је такво решење целисходније будући да је територијална организација виших судова устаљена и да се није мењала у већем обиму дуги низ година. Законом се, такође, решава ситуација која је настала после почетка примене новог Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, а која се односи на подручја основних судова за које су већ именовани извршитељи у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу, будући да су та подручја значајно измењена због повећања броја основних судова.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона мењају се одредбе члана 4. ст. 1. и 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, тако што се прецизира да извршитељи спроводе извршење на основу решења о извршењу које доноси основни суд са подручја вишег суда, односно привредног суда за које су именовани.

Чланом 2. Закона прецизира се одредба члана 184. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу у погледу назначења рачуна са којег се врши извршење када је као извршни дужник назначен директни или индиректни корисник буџетских средстава.

Чланом 3. Закона мења се члан 312. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу тако што се предвиђа да се извршитељи именују за подручје вишег суда уместо за подручје основног суда.

Чланом 4. Закона се прописује да извршитељи који су именовани до дана ступања на снагу овог закона, настављају да обавају делатност за подручје вишег суда на којем се налази седиште основног суда за чије подручје су именовани, чиме се решава проблем у пракси који је настао због тога што је новим Законом о седиштима и подручјима судова повећан број основних судова и измењено подручје њихове надлежности у односу на основне судове за које су извршитељи именовани.

Чланом 5. Закона одређује се ступање закона на снагу.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се закон донесе по хитном поступку, будући да би недоношење закона по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад правосудних органа и остваривање права грађана.